

Słowo Życia – marzec 2023

[do druku \(pdf\)](#)

[dzieci \(gen4\)](#)

Te i inne wersje Słów Życia (m.in. wersja MP3, PP i dla młodości) znajdują się na stronie: slowozycia.net

„Niegdyś bowiem byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości! Owocem bowiem światłości jest wszelka prawda i sprawiedliwość, i prawda” (Ef 5, 8-9).

Św. Paweł pisze do wspólnoty w Efezie, w wielkim i ważnym momencie, gdzie Chrystus, udzielał chrztu i ewangelizował. Prawdopodobnie wtedy, około r. 62 n.e., przebywał w więzieniu w Rzymie. Pomimo trudnej sytuacji, w jakiej się znajduje, pisze do tamtejszych chrześcijan nie tyle po to, by rozwiązać problemy wspólnoty, ale żeby ukazać piękno zamysłu Boga wobec rodzaju ludzkiego. Kogoś?

Przypomina Efezjanom, że dzięki darom chrztu i wiary przeszli od „*bycia ciemnością*” do „*bycia światłością*” i zachęca ich do zachowywania się jak dzieci światłości.

Dla Św. Pawła oznacza to wzrastanie w poznawaniu Boga i Jego woli, która jest miłością, oraz zaczynanie wcielenia od nowa dzień po dniu.

Pragnie zachęcić [Efezjan], aby żyli na co dzień zgodnie z powołaniem, jakie otrzymali: by „*naśladowcami Boga jak umiowane dzieci*” (Ef 5, 1), więtymi, miłosiernymi.

„Niegdyś bowiem byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości! Owocem bowiem światłości jest wszelka prawda i sprawiedliwość, i prawda”.

Również my, chrześcijanie XXI wieku, jesteśmy powołani, aby być światłem, ale uwarunkowani różnymi ograniczeniami, przytłoczeni zewnętrznymi okolicznościami możemy się do tego niezdolni.

Jak i??, zachowujmy nadzieję, niezależnie od ciemności i niepewności, które czasami wydają się dominować?

Św. Paweł dodaje nam odwagi: Słowo Boże wcielone w życie oświeca nas i pozwala być „*światłem jak gwiazdy na niebie*” (Fil 2, 15) wśród zagubionej ludzkości.

„Jako «*drugi Chrystus*», każdy człowiek może wnieść swój wkład dla siebie i wszystkich

dziedziny Życia (...). Przyjmując Jego Słowo, dostrajamy się coraz bardziej do Jego myśli, uczuć, do Jego nauczania. Jego Słowo oświeca każdą naszą czynność, prostuje i koryguje całe nasze życie. (...) Nasz «dawny człowiek» jest stale gotów wycofywać się w prywatność, w pielęgnowanie swoich małych interesów, zapominając o osobach będących obok, pozostając obojętnym na dobro wspólne, na potrzeby ludzi wokół siebie»^[1].

„Niegdyś bowiem byliście ciemnościami, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości! Owocem bowiem światłości jest wszelka prawda i sprawiedliwość, i prawda”.

Światło płynące z Życia Ewangelii, zarówno w przypadku pojedynczych osób jak i wspólnot, przynosi nadzieję i wzmacnia wiźnię społeczną, tak że wówczas, gdy różne sytuacje, jak np. Covid, stają się przyczyną cierpienia i pogłębiają ubóstwo.

Na Filipinach – opowiada John – w szczycie pandemii jedna ze wspólnot przeżyła pożar. Wiele rodzin straciło wszystko. „Choć jesteście mi ubodzy, to moja żona Flor i ja mieliśmy ogromne pragnienie, żeby im pomóc. Opowiedziałem o tej sytuacji grupie motocyklistów, do której należałem, choć wiedziałem, że oni cierpią [biedą] tak jak my. To jednak nie przeszkodziło w rozpoczęciu działań. Zebraliśmy puszkę z sardynkami, spaghetti, ryż i inne produkty spożywcze, które podarowaliśmy ofiarom pożaru.

Często moja żona i ja czujemy lęk na myśl o tym, co nas czeka w przyszłości, ale wtedy przypominamy sobie zdanie z Ewangelii, które mówi: *«Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je»* (Mk 8, 35). Choć nie jesteśmy zamożni, miłość przynagla nas do hojnego podarowywania i do ufności w miłość Boga”.

Chodzi więc o to, żebyśmy pozwolili oświecić nasze serca a nie do głębi. Dobre owoce tej drogi – prawda, sprawiedliwość i prawda – są miłe Panu i stają się świadectwem Życia Ewangelii, bardziej niż jakiegokolwiek słowa.

Nie zapominajmy o wsparciu, jakie otrzymujemy od tych wszystkich, z którymi dzielimy naszą wiarę. Podróż. Dobra, które otrzymujemy, to, że sobie wzajemnie przebaczymy, to, że dzielimy się dobrami materialnymi i duchowymi z innymi, są tym, co otwiera nas na nadzieję i sprawia, że jesteśmy jej świadkami.

Jezus obiecał: *„Ja jestem z wami przez wszystkie dni, a do skończenia świata”* (Mt 28,20). On, Zmartwychwstały – źródło naszego życia chrześcijańskiego – jest z nami zawsze we wspólnej modlitwie, w miłości wzajemnej, rozgrzewając nasze serca i rozjaśniając nasze myśli.

Opracowała Letizia Magri z zespołem

[1] Por. Ch. Lubich, Słowo Życia, Wrzesień 2005.

Tagi

Własne pola

<https://www.focolare.org/polska/files/2022/08/Slidewrzesien2022.png>